

בס"ד. שיחת יום ג' ב' נצבים, כ"ד אלול, ה'תשכ"ה.

— לעסקניות של ישיבת „תומכי תמימים” ו„בית רבקה” תחינה —

בלתי מוגה

א. הזמן שלפני ראש השנה, ישנו בכל שנה ושנה, אבל ישנם גם ענינים שבהם שונה שנה אחת מחברתה. וכן בנוגע לשנה זו, שהיא מחולקת משאר שנים בהיותה ערב שנת השמיטה.

שנת השמיטה — השנה השביעית לפי מנין בניי — יש לה דינים מיוחדים; דינים ששייכים רק לארץ ישראל, אבל גם דינים ששייכים גם בחוץ לארץ¹, בכל מקום שבניי נמצאים וחיים בו.

מהדינים שבהם מיוחדת שנת השמיטה משאר השנים — שכאשר חבירו חייב לו ממון, אזי מתבטל החוב, וצריך למחול לו על החוב, כיון שכך צוה הקב"ה², שבבוא השנה השביעית נמחלים כל החובות שהיו חייבים בשנים שלפנ"ז.

וע"פ מ"ש רבינו הזקן בשו"ע שלו³ — הרי זה שייך לכל השנה השביעית, החל מהרגע הראשון: „משנכנסה שנת השביעית (של שנת השביעית) אסור לתבוע חוב”.

ב. והנה, בנוגע לכל המצוות שהקב"ה צוה וביקש שבניי יקיימו אותם, אמרו חכמינו ז"ל⁴, שהקב"ה עצמו מראה דוגמא חי' ומתנהג באופן כזה.

ובנוגע לעניננו — שבבוא ר"ה של שנת השמיטה מקבל הקב"ה על עצמו את הדין שלא לתבוע את החובות שחייבים לו⁵.

במילים אחרות: אם בכל שנה מבקשים ופועלים אצל הקב"ה שנה טובה, הרי זה במדה גדולה הרבה יותר בערב ר"ה זה, כיון שבר"ה מתחילה שנת השמיטה, שבה מבטיח הקב"ה — ומקיים הבטחתו — שלא לתבוע חובות ישנים, ובלבד שמכאן ולהבא יתנהגו ע"פ רצון הקב"ה.

(4) ראה שמו"ר פ"ל, ט. ירושלמי ר"ה

פ"א ה"ג.

(5) ראה גם תו"מ ח"ו ע' 150 ואילך.

וש"נ.

(1) פ' ראה טו, ב.

(2) ראה שו"ע אדה"ז חו"מ הלי' הלוואה

סל"ד. וש"נ.

(3) שם סל"ו.

וכאשר יודעים דין זה, וישנה התקוה שהקב"ה יוותר על כל החובות הקודמים ולא יתבע מאומה, ובלבד שמכאן ולהבא יתנהגו כדבעי — הרי זה מחזק את הכח והחיות ("מוט און לעבעדיקייט") בכל הקשור להנהגה בדרכיו של הקב"ה, הן בנוגע לעצמכן, והן בנוגע להנהגת הבתים והמשפחות, בנים ובני בנים, בדרכים שהורה הקב"ה בתורה, ולעשות זאת מתוך מצב רוח טוב ובטחון חזק שתהי' שנה טובה ומתוקה.

*

ג. ובנוגע לכל הענינים הקשורים עם חינוך — ישנם אלו שמתעסקים בחינוך הדור החדש, וישנם אלו שמסייעים ותומכים בהחזקת המוסדות, בתי-ספר, ישיבות, ישיבות קטנות ותלמודי-תורה, שבהם מחנכים את הילדים שיתנהגו כרצונו של הקב"ה.

ועל זה אומרת לנו התורה — שככל שנחוץ ומוכרח שיהיו מחנכים שיחנכו את הדור מתוך מס"ג, הנה לא פחות ועוד יותר נחוץ ומוכרח שיהיו אלו שיתמכו במוסדות ויעשו כל מה שאפשר כדי שהמוסדות יוכלו להתקיים, וגם להתפתח ולגדול יותר.

וכאשר באים לחלק את ברכתו של הקב"ה בפועל — נאמר בחומש⁶ שתחילה נותנים את הברכה לאלו שנקראים בשם "זבולון", שהם אלו שתומכים במוסדות שיוכלו להתקיים ולגדול, ורק לאחר^ז מקבלים את הברכות בכל המצטרך להם אלו שעובדים במוסדות עצמם.

ד. וכיון שהקב"ה זיכה, הצליח וברך אתכן להתעסק בתמיכת המוסדות שמחנכים ילדי ישראל בדרך היהדות, מתוך חמימות חסידית, — ובודאי תעשו זאת גם בשנה הבאה, מתוך חיות גדולה יותר —

יש לכן הבטחה מיוחדת מהקב"ה, שבשעה שמחלק את ברכותיו בכל המצטרך בנוגע לשנה החדשה, תהיו אתן הראשונות לקבל את הברכות לעצמכן, לבני הבית ולמשפחות,

וביחד אתכן, בתוככי כלל ישראל, תהי' לכל אחד ואחת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, בכל המצטרך, לעצמו ולבנים ובני בנים.

ועד שתקויים הברכה הכי גדולה של הקב"ה — שיבוא משיח

(6) ראה ברכה לג, יח ובפרש"י.

צדקנו ויוציא אותנו מהגלות, ויוליכנו מתוך בריאות, שמחה וטוב לבב,
לארצנו הקדושה, בקרוב בימינו.

שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

